

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

05 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:
președinte
judecători

Timofti Vladimir
Toma Nadejda
Țurcan Anatolie
Cobzac Elena
Boico Victor

judecând, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare declarate de inculpatul Lotcă Igor și de avocatul Holban Ion în numele inculpatului Lotcă Igor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2019, în cauza penală în privința lui

Lotcă Igor XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 28.07.2016 - 22.03.2017,
2. Instanța de apel: 1) 12.06.2017 - 22.03.2018,
2) 04.09.2018 - 13.03.2019;
3. Instanța de recurs: 1) 15.06.2018 - 24.07.2018, dispusă rejudecarea,
2) 31.05.2019 - 05.11.2019.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 22 martie 2017, Lotcă Igor a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 27, 171 alin.(3) lit. a), b) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei inculpatului.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat că, inculpatul Lotcă Igor a fost învinuit de organul de urmărire penală că în perioada lunii iunie-iulie 2015, dată și oră nestabilă, noaptea, la domiciliul său din XXXXX, fiind în stare de ebrietate alcoolică și năzuind să-și satisfacă pofta sexuală cu XXXXX minoră XXXXX, în vârstă de 11 ani, care se află în grija, ocrotirea și educația lui, prin constrângere fizică, profitând de superioritatea sa fizică și imposibilitatea minorei de a se apăra din cauza vârstei fragede, contrar voinței ultimei a tentat să săvârșească cu ea un raport sexual forțat, însă toate acțiunile nu au dus la începerea raportului sexual, deoarece minora a opus rezistență activă și a fugit de lângă el.

De către organul de urmărire penală, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 27, 171 alin. (3) lit. a), b) Cod penal, ca tentativa de viol, adică tentativa săvârșirii unui raport sexual prin constrângere fizică asupra unui minor în vârstă de

până la 14 ani care se află în grija, ocrotirea și educarea făptuitorului, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra.

Instanța a conchis că prin probele administrate *nu este dovedită vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate*, fiind necesară achitarea ultimului.

Din cumulul de probe anexat la materialele cauzei rezultă că *fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 27, 171 alin. (3) lit. a) și b) Cod penal. Adică, în acțiunile inculpatului lipsesc semnele componente de infracțiune prevăzută de art. 27, 171 alin. (3) lit. a) și b) Cod penal*, din care considerente urmează a fi achitat.

La caz acuzarea nu a prezentat instanței probe suficiente pentru a demonstra vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Nu există suficiente probe utile, pertinente și concludente care ar demonstra cu certitudine fără nici un dubiu, comiterea de către inculpat a infracțiunii imputate. Mai mult, organul de urmărire penală urma în detrimentul atribuțiilor de serviciu să efectueze multiple acțiuni obligatorii.

Din considerentul că *vinovăția inculpatului nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente*, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea inculpatului, *în privința inculpatului, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 171 alin. (3) lit. a) și b) Cod penal, urmează a fi adoptată o hotărâre de achitare, din motivul că nu s-a constatat existența faptei inculpatului.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 27, 171 alin. (3) lit. a), b), 84 alin. (4) Cod penal la 12 ani închisoare, cu executare.

Apelantul a invocat că instanța de judecată unilateral a examinat probele, iar modalitatea de motivare a soluției privind achitarea inculpatului denotă că instanța n-a apreciat probele prezentate de acuzare în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, utilității, coroborării acestora.

În perioada 07.10.2015 - 20.11.2015, Judecătoria Hîncești a examinat cauza penală în privința lui Lotcă Igor de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal - violență în familie asupra soției sale XXXXX și a fiicei XXXXX, pentru care faptă a fost pedepsit la 2 ani 6 luni închisoare, cu executarea. Menționând că, în ședința din 09.11.2015, inculpatul a solicitat judecarea acelei cauze penale în corespundere cu prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală, iar părțile vătămate XXXXX și XXXXX n-au făcut declarații.

În aceeași zi de 09.11.2015, după terminarea ședinței de judecată, ambele părți vătămate s-au adresat procurorului cu plângere verbală, susținând că Lotcă Igor, în luna iunie 2015, la domiciliul din XXXXX, a tentat s-o violeze pe XXXXX minoră XXXXX, născută la XXXXX.

Este important de reținut din care cauză victima și mama ei s-au adresat cu plângere tocmai peste 4 luni de la fapta comisă, dar nu în imediata zi. Pentru partea vătămată minoră, cât și pentru mama ei, a fost greu să treacă peste bariera de intimidare și peste frica ce o aveau față de Lotcă Igor în perioada când el se afla în libertate, de aceea curajul lor de a vorbi despre tentativa de viol, a venit în momentul când Lotcă Igor se afla în arest preventiv, ele simțind prin aceasta o siguranță că nu vor

mai suferi.

La 01.12.2015, a fost pornită prezenta cauză penală, nr. 2015200918, în privința lui Lotcă Igor de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 171 alin. (3) lit. a), b) Cod penal.

Partea vătămată minoră XXXXX, audiată în condițiile speciale prevăzute de art. 110/1 Cod de procedură penală, a relatat că cu tatăl uneori o bătea. În luna iunie sau iulie, când mama era plecată în XXXXX la rude, tatăl ei a intenționat să se culce cu ea. În acea zi el consumase alcool cu un vecin. El a chemat-o în odaie, i-a cerut să puie muzica la volum mare și a chemat-o să se culce lângă el. Ea nu a dorit, el a început s-o sărute ca maturii, după care ea a fugit însă el a adus-o înapoi în odaia lui. Badea Costea a încercat să o apere însă tatăl l-a lovit cu piciorul în regiunea pieptului și el a plecat. Tatăl insista să întrețină relații sexuale cu ea, la care ea plângea. Tata a lovit-o peste față și ea, fiind lângă perete, s-a lovit cu capul de perete. Apoi el s-a urcat peste ea, încerca să-i dea sortii în jos, îi pune mâna la organele ei genitale, mișca din fund, îi spunea că dacă vor face sex, ea nu se va mai urina noaptea în pat. La un moment, ea s-a eliberat și a fugit afară. Însă, când s-a gândit că tatăl ar putea face același lucru și cu sora mai mică, ea s-a întors în casă și s-a culcat împreună cu sora. Susține că în acea perioadă mama lipsea de acasă din cauza tatălui, care o bătea tare. Mama a locuit la Dubovca aproximativ o lună de zile, deoarece avea frică de tatăl, să n-o stranguleze. Mamei i-a povestit mai târziu, când revenise acasă. Despre cele întâmplate a povestit a doua zi vecinei lelea Vera, care locuia vizavi de ei. După cazul întâmplat, ea s-a aflat în spital cu sora mai mică, părinții uneori le vizitau.

Declarațiile părții vătămate sunt înregistrate audio-video și se păstrează la materialele cauzei penale pe suport informațional (CD).

Instanța de judecată nefondat a criticat declarațiile părții vătămate, apreciindu-le ca fiind făcute din impresii eronate, or, declarațiile acesteia nu sunt singulare, ele coroborează cu celelalte probe administrate în cauză care dovedesc indubitabil vinovăția inculpatului în comiterii infracțiunii de tentativă de viol.

Astfel, psihologii din cadrul Centrului Național de Prevenire a Abuzului față de Copii, evaluând-o pe XXXXX, au evidențiat la ea următoarele: sfera afectivă la minoră este marcată de neliniște, frică, neajutorare, fond dispozițional predominant negativ, gânduri negative fixate pe evenimentele traumatice din familia ei - tentativa de abuz sexual din partea tatălui, consum de alcool, certuri frecvente, incapacitatea mamei de a asigura protecție copiilor (fuge la rude ori de câte ori se ceartă cu soțul). Descrierea situației suspecte de abuz sexual de către copil este susținută de semne nonverbale specifice persoanelor care relatează evenimente real trăite.

În confirmarea celor declarate de partea vătămată și celor constatate de psihologii de la CNPAC este raportul nr. 332 a - 2016 din 21.04.2016 de expertiză psihiatrică legală ambulatorie, în concluzia căruia se indică că XXXXX, luând în calcul particularitățile psihologice a ei, a putut înțelege caracterul și conținutul acțiunilor săvârșite cu ea, a putut opune rezistență, ce a și încercat să facă, ea nu manifestă predispoziție de a exagera evenimentele produse sau de a expune fantezii despre ele, tulburări psihice nu suferă, după evenimentele menționate XXXXX a dezvoltat tulburare de stres post-traumatică, necesită asistență și tratament la specialistul psihoterapeut.

Relatările părții vătămate minore sunt confirmate și prin declarațiile

reprezentantului legal al părții vătămate minore, XXXXX, că pe parcursul căsniciei, inculpatul sistematic o maltrata, amenința cu omorul, din acest motiv la denunțat la poliție și acesta a fost condamnat cu închisoare. Ultima data când a fost bătută de soț, prin luna iunie sau iulie 2015, de frică să nu fie omorâtă a plecat la niște verișori în XXXXX, unde s-a aflat o lună de zile. Copii au rămas acasă în grija soțului. Când a revenit, Constantin, care este fratele soțului, imediat i-a spus că în lipsa ei, inculpatul a încercat să o violeze pe XXXXX XXXXX, povestind că a văzut cum într-o noapte ultimul a luat-o forțat de pe patul unde ea dormea și a dus-o în altă odaie. Din cauza că XXXXX plângea și ruga să fie lăsată în pace, el a intervenit s-o salveze însă inculpatul la lovit cu piciorul în spate. După ce a fost pornită cauza penală și inculpatul a fost arestat, XXXXX i-a povestit că într-adevăr, când ea se afla în XXXXX, tatăl ei, într-o noapte, aflându-se în stare de ebrietate, a luat-o cu forța din patul în care dormea și a dus-o în altă odaie, spunându-i verbal că dorește să facă sex cu ea, îi trăgea șortii în jos, iar ea îi ridica înapoi, dar deoarece se opunea îi aplica lovituri peste față, ea lovindu-se ulterior de perete. Din motiv că tatăl a amenințat-o că în cazul în care îl denunță pentru faptul că a dorit să facă sex cu ea o va omorî, XXXXX nu a povestit îndată despre această întâmplare. A solicitat ca inculpatul să fie pedepsit după lege.

Cele relatate de partea vătămată și reprezentantul ei legal, sunt confirmate și prin declarațiile martorului Ursuleac Stela, din care se reține că este nană de botez a minorei XXXXX. Aproximativ în luna august 2015, la ea a venit XXXXX și Lotcă Nadea și i-au povestit că Igor a vrut să-și bată joc de XXXXX, adică s-o violeze. A întrebat-o pe XXXXX dacă este adevărat și ea a confirmat, povestind că tata ei, fiind în stare de ebrietate, a profitat de faptul că soția era plecată de acasă, a chemat-o într-o odaie, a încuiat ușa camerei după care a început s-o cuprindă, s-o sărute pe gât și să-i spună că dorește să întrețină cu ea raport sexual. XXXXX îi cerea să descuie ușa și s-o lase în pace însă inculpatul încerca s-o convingă că relația sexuală nu este dureroasă și o va ajuta să nu se mai urineze noaptea în pat. Ea a început să opună rezistență și a fugit din odaie. XXXXX a concretizat că spune adevărul despre acțiunile tatălui, povestind cu lacrimi despre cele întâmplare. Analizând comportamentul victimei - mimici, gesturi, consideră că aceasta era sinceră și nu a fost învățată de cineva să facă asemenea declarații. De la mama minorei cunoaște că XXXXX se urinează noaptea în pat, astfel de caz a avut loc chiar și în locuința ei, când XXXXX a înnoptat odată la ea acasă.

Potrivit sentinței judecătorești un prim argument pentru care instanța de judecată a achitat inculpatul a fost acela că învinuirea adusă este neclară, nefiind indicat timpul concret al comiterii infracțiunii, iar în acest sens urma să fie stabilită persoana cu care inculpatul a consumat alcool la data săvârșirii faptei; să fie audiat fratele inculpatului cu numele Constantin care, din spusele părții vătămate, a încercat să-i curme acțiunile; că n-a fost stabilită și audiată vecina „lelea Vera” căreia partea vătămată i-a povestit despre cele întâmplare în ziua următoare; că nu au fost identificate persoanele din XXXXX la care reprezentantul legal al părții vătămate, XXXXX, s-a adăpostit pe perioada când s-a comis infracțiunea, că nu s-a verificat dacă victima minoră în perioada lunilor iunie-iulie 2015 s-a adresat pentru asistență medicală în localitate, medicului de la instituția de învățământ, profesorilor.

În acest sens, instanța n-a ținut cont de faptul că victima și mama ei s-au adresat cu plângere peste 4 luni din cauza că ambele au trecut peste bariera de intimidare și de

frica ce o aveau față de inculpat, abia tocmai când ultimul se afla în arest preventiv pe cauza de violență în familie, unde ambele erau victime, anume atunci ele au simțit o siguranță că nu vor mai suferi din cauza lui.

În ședința de judecată din 09.11.2015, pe cauza de violență în familie, inculpatul a solicitat judecarea cauzei în corespundere cu prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală. În procedura dată părțile vătămate XXXXX și XXXXX n-au făcut declarații. Dar, anume în aceea zi de 09.11.2015, după terminarea ședinței de judecată, ambele părți vătămate s-au adresat procurorului cu plângere verbală, susținând că Lotcă Igor, în luna iunie 2015, la domiciliul din s. Bozieni, raionul Hîncești, a tentat s-o violeze pe XXXXX minoră XXXXX.

Din declarațiile părții vătămate, mamei ei, martorului Ursuleac Stela, organul de urmărire penală n-a putut stabili timpul concret al infracțiunii săvârșite de Lotcă Igor, decât perioada lunilor iunie-iulie 2015.

În sensul stabilirii timpului concret al săvârșirii infracțiunii, organul de urmărire penală a verificat informația victimei minore precum imediat a doua zi după săvârșirea infracțiunii ea a povestit vecinei de peste drum, lelea Vera, la fel s-a verificat și informația că după săvârșirea infracțiunii s-a aflat cu sora în spitalul raional Hîncești.

Astfel, potrivit raportului inspectorului de sector din localitatea Bozieni, raionul Hîncești din 22.03.2016, persoana „lelea Vera” n-a fost posibil de stabilit, deoarece și-a schimbat locul de trai, iar potrivit informației Spitalului raional Hîncești din 25.03.2016 se constată că minora XXXXX (este sora victimei XXXXX), s-a aflat la tratament staționar în secția de Pediatrie a Spitalului de la 16.06.2015 până la 22.06.2015.

Nu pot fi reținute și argumentele instanței în sensul că organul de urmărire penală urma: să stabilească persoana cu care inculpatul a consumat alcool la data săvârșirii faptei; să audieze fratele inculpatului - Constantin; că n-a identificat persoanele din XXXXX la care mama victimei, XXXXX, s-a adăpostit pe perioada când s-a comis infracțiunea, că n-a verificat dacă victima minoră în perioada lunilor iunie-iulie 2015 s-a adresat pentru asistență medicală în localitate, medicului de la instituția de învățământ, profesorilor.

Sau, putea oare persoana cu care Lotcă Igor a consumat alcool la data săvârșirii faptei, să-și amintească exact timpul peste patru luni, după ce s-a declanșat procesul penal. Sau, puteau oare fi apreciate la justă valoare declarațiile lui Lotcă Constantin, având în vedere că acesta, prin hotărâre de judecată, este recunoscut ca incapabil. Sau, puteau oare persoanele din Dubovca, la care se adăpostise XXXXX în perioada lunii iunie 2015, să indice timpul concret al infracțiunii. Sau, putea victima minoră să se adreseze medicului de la instituția de învățământ, profesorilor, dacă în perioada lunilor iunie-august elevii sunt în vacanță.

Nu poate fi reținut și argumentul instanței în sensul că, din cererile inculpatului, anexate la materialele cauzei în faza de judecată, acesta indică că din spusele fiicei XXXXX, ea a fost martorul unui raport sexual dintre mama ei cu o persoană necunoscută. Urmare, reține instanța, acuzatorul urma să elucideze informația în scopul înaintării unor întrebări specialiștilor dacă cele menționate de minoră nu sunt imaginații, fantezii, invenții.

Aici, instanța de judecată a acționat într-un mod inechitabil și pur formal a reținut o circumstanță care n-a fost cercetată multilateral. Sau, instanța de judecată, în

corespondere cu prevederile art. 314 Cod de3 procedură penală, era obligată să pună în discuție asemenea cerere la care se referă mai sus, să ofere posibilitatea acuzării de a pune întrebări pe marginea cererii inculpatului, mai ales că inculpatul, în declarațiile sale în instanța de judecată, nici nu a pomenit la faptele reținute de instanță din cererile ultimului anexate la materialele cauzei. Acuzarea a aflat despre aceste împrejurări abia din conținutul sentinței, nefiind cunoscute de ele pe tot parcursul urmăririi penale, cât și a judecării cauzei.

Cu toate acestea, argumentul instanței poate fi reproșat în baza raportului nr. 332 a - 2016 din 21.04.2016 de expertiză psihiatrică legală ambulatorie, prin care se constată că XXXXX a putut înțelege caracterul și conținutul acțiunilor săvârșite cu ea; a putut opune rezistență, ceea ce a și încercat să facă; ea nu manifestă predispoziție de a exagera evenimentele produse sau de a expune fantezii despre ele.

La fel, instanța de judecată a interpretat absolut eronat o frază în declarațiile victimei, și anume: „se teme să nu-și bată joc de mine, dar și-a bătut joc „badea Costea” de mine”. În realitate, asemenea declarație de către partea vătămata nici nu a fost făcută.

Instanța de judecată era obligată să examineze circumstanțele cazului într-un mod obiectiv și imperativ, atâta timp cât victimă a unei asemenea infracțiuni s-a dovedit a fi o minoră la o vârstă fragedă de doar 11 ani. Astfel instanța de judecată urma să rețină că probele administrate coroborează între ele din punct de vedere a concludenței, pertinentei, utilității și veridicității lor.

Prin urmare, acuzarea a prezentat probe verosimile care au elucidat în mod clar circumstanțele cazului și în baza cărora a fost demonstrată pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2018 a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea hotărârii atacate.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, ajungând la concluzia corectă privind achitarea inculpatului de sub învinuirea imputată în baza de art. 172 alin. (3) lit. a), b) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că, în ședința de judecată în apel, partea vătămată minoră s-a dezis de declarațiile prezentate la urmărirea penală și în primă instanță. Motivul este credibil, dat fiind că la dosar există date suficiente ce atestă că situația familială a părților era și este tensionată din cauza relațiilor reciproc ostile între soți - fapt confirmat prin declarațiile inculpatului, părții vătămate minore, reprezentantului părții vătămate minore XXXXX și martorului Ursuleac S., precum și prin sentința Judecătorei Hâncești din 20.11.2015, prin care Lotcă I. a fost condamnat în baza art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal la 2 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Prin sentința nominalizată, Lotcă I. a fost condamnat, fiindu-i reținută fapta criminală: în decursul timpului, sistematic, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică, își abuzează fizic și psihic membrii familiei sale - soția XXXXX, copiii XXXXX și XXXXX cu care locuiește împreună, înjosindu-le onoarea și demnitatea, aplicând forța fizică

asupra lor.

Din conținutul probelor respective nu rezultă date informative clare și precise, ele nu conțin împrejurări de constatare asupra inculpatului privind săvârșirea infracțiunii de tentativă de viol imputat.

Declarațiile părții vătămate minore și a reprezentantului legal, la care se face referire ca fiind decisive, în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, nu prezintă garanții de probare certă și concludentă a vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

Pornind de la starea de fapt constatată raportată la prevederile din art. 8 alin. (3) și 389 alin. (1) - (3) Cod de procedură penală, se apreciază că prin ansamblul de probe cercetate nu se confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, astfel, potrivit prevederilor articolului 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, se impune achitarea inculpatului - soluție dată de primă instanță.

Instanța de apel este solidară cu concluziile cu privire la aprecierea probelor, efectuată de prima instanță, dat fiind că sunt motivate temeinic și legal, sub aspectul, că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate nu este dovedită în cadrul procesului penal, astfel fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii imputate.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror, care, invocând temeiul de drept prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că instanțele n-au cercetat și n-au apreciat la justa valoare probele acuzării care dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, și n-au ținut cont de faptul că victima și mama ei s-au adresat cu plângere peste 4 luni din cauza că ambele au trecut peste bariera de intimidare și de frica ce o aveau față de inculpat, abia tocmai când ultimul se afla în arest preventiv pe cauza de violență în familie, unde ambele erau victime, anume atunci ele au simțit o siguranță că nu vor mai suferi din cauza lui.

În sensul stabilirii timpului concret al săvârșirii infracțiunii, organul de urmărire penală a verificat informația victimei minore, precum imediat a doua zi după săvârșirea infracțiunii ea a povestit vecinei de peste drum, lelea Vera, la fel s-a verificat și informația că după săvârșirea infracțiunii s-a aflat cu sora în spitalul raional Hîncești.

Astfel, potrivit raportului inspectorului de sector din localitatea Bozieni, raionul Hîncești din 22.03.2016, persoana „lelea Vera” n-a fost posibil de stabilit deoarece și-a schimbat locul de trai, iar potrivit informației Spitalului raional Hîncești din 25.03.2016 se constată că minora XXXXX (care este sora victimei XXXXX), s-a aflat la tratament staționar în secția de Pediatrie a Spitalului de la 16.06.2015 până la 22.06.2015.

Conform raportului nr. 332 a-2016 din 21.04.2016 de expertiză psihiatrică legală ambulatorie, se constată că XXXXX a putut înțelege caracterul și conținutul acțiunilor săvârșite cu ea; a putut opune rezistență, ceea ce a și încercat să facă; ea nu manifestă predispoziție de a exagera evenimentele produse sau de a expune fantezii despre ele. Instanța de judecată a interpretat absolut eronat o frază în declarațiile victimei, și anume: „se teme să nu-și bată joc de mine, dar și-a bătut joc „badea Costea” de mine”, în realitate, asemenea declarație de către partea vătămată nici nu a fost făcută, instanța de judecată era obligată să examineze circumstanțele cazului într-un mod obiectiv și

imperativ, atâta timp cât victimă a unei asemenea infracțiuni sa dovedit a fi o minoră la o vârstă fragedă de doar 11 ani.

Astfel, instanța de judecată urma să rețină că probele administrate, care coroborează din punct de vedere a concludenței, relevanței, utilității și veridicității probelor, iar instanța de judecată ilegal a dispus achitarea inculpatului pe art. 27, 171 alin. (3) lit. a), b) Cod penal, odată ce, pe parcursul judecării cauzei, probele acuzației au fost ignorate, și unilateral a fost admisă poziția apărării și declarațiile inculpatului, care reprezintă o versiune de apărare și eschivare de la răspunderea penală.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 24 iulie 2018, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2018, și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. În motivarea soluției adoptate instanța de recurs a reținut că, instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, notificând prevederile art. 384 alin. (3), 385 alin. (1) pct. 1) și 2), 394 alin. (3) pct. 2), alin. (4) Cod de procedură penală, precum și jurisprudența națională (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3., 39., 41.*), a menționat că, în pofida acestor prescripții legale, potrivit descrierilor și dispozitivului sentinței, instanța de fond:

a) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al relevanței, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, nu indicat motivele pentru care instanța a respins probele aduse în sprijinul acuzației, în special declarațiile părții vătămate, reprezentantului ei legal, martorului Ursuleac S., coroborate cu estimările psihologilor din cadrul Centrului Național de Prevenire a Abuzului față de Copii și raportul de expertiză psihiatrică legală ambulatorie din 21.04.2016, că descrierea situației suspecte de abuz sexual de către copil este susținută de semne nonverbale specifice persoanelor care relatează evenimente real trăite, că XXXXX, luând în calcul particularitățile psihologice a ei, a putut înțelege caracterul și conținutul acțiunilor săvârșite cu ea, a putut opune rezistență, ce a și încercat să facă, ea *nu manifestă predispoziție de a exagera evenimentele produse sau de a expune fantezii despre ele*, tulburări psihice nu suferă, după evenimentele menționate XXXXX a dezvoltat tulburare de stres post-traumatică, necesită asistență și tratament la specialistul psihoterapeut;

b) a constatat în descrierile sentinței, în mod confuz și neclar, diverse motive de achitare, care se exclud reciproc, cum ar fi că: *„nu este dovedită vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate...”, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii...”, în acțiunile inculpatului lipsesc semnele componentei de infracțiune...”, vinovăția ultimului nu a fost probată...”, acuzația nu a prezentat instanței probe suficiente pentru a demonstra vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii...”, nu există suficiente probe care ar demonstra comiterea de către inculpat a infracțiunii imputate...”, lipsa probelor care ar confirma că inculpatul este subiectul infracțiunii imputate, adică el a comis fapta imputată. , nu au fost prezentate probe suficiente că inculpatul a săvârșit infracțiunea...”, vinovăția inculpatului nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente, în privința inculpatului urmează a fi adoptată o hotărâre de achitare, din motivul că nu s-a constatat existența faptei inculpatului”.*

Totodată, în dispozitiv a dispus divergent că inculpatul este achitat, pe motiv că: „nu s-a constatat existența faptei inculpatului” - temei neprevăzut în genere de către prescripțiile din art. 390 alin. (1) Cod de procedură penală, ca unul care generează pronunțarea sentinței de achitare a persoanei inculpate.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii.

În al doilea rând, instanța de apel a ignorat prevederile art. 414 alin. (1), (2), (5) și (6), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, deoarece, potrivit descriptivului deciziei atacate, cât și a procesului-verbal al ședinței judiciare:

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, repetându-le întocmai, nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință nemotivată și neîntemeiată legal.

Mai mult, a constatat în descriptivul deciziei, neîntemeiat juridic, neclar și absolut divergent că: *„judecata în primă instanță s-a desfășurat cu respectarea procedurii prevăzute de lege și, respectiv, nu se constată încălcări, din probele respective nu rezultă date informative clare și precise, ele nu conțin împrejurări de constatare asupra inculpatului privind săvârșirea infracțiunii., declarațiile părții vătămate minore și a reprezentantului legal, în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, nu prezintă garanții de probare certă și concludentă a vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate., prin ansamblul de probe cercetate nu se confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, astfel, se impune achitarea inculpatului., vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate nu este dovedită, astfel fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii imputate”;*

b) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, nu indicat motivele pentru care instanța a respins probele aduse în sprijinul acuzării, în special declarațiile părții vătămate, reprezentantului ei legal, martorului Ursuleac S., coroborate cu estimările psihologilor din cadrul Centrului Național de Prevenire a Abuzului față de Copii și raportul de expertiză psihiatrică legală ambulatorie din 21.04.2016, că descrierea situației suspecte de abuz sexual de către copil este susținută de semne nonverbale specifice persoanelor care relatează evenimente real trăite, că XXXXX, luând în calcul particularitățile psihologice a ei, a putut înțelege caracterul și conținutul acțiunilor săvârșite cu ea, a putut opune rezistență, ce a și încercat să facă, ea *nu manifestă predispoziție de a exagera evenimentele produse sau de a expune fantezii despre ele*, tulburări psihice nu suferă, după evenimentele menționate a dezvoltat tulburare de stres post-traumatică, necesită asistență și tratament la specialistul psihoterapeut;

b) și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi declarațiile reprezentantului părții vătămate minore, XXXXX, probele scrise de la f.d. 30, 35, 74, 85, 90, 91 v.1;

c) nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul declarat de procuror și repetate în recursul ordinar, inclusiv în felul și esența probatorie, în care acestea sunt reproduse la pct. 3. și 6. din prezenta decizie.

Reieșind din circumstanțele expuse supra, instanța de recurs a conchis că, ambele instanțe nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și că recursul de pe rol este întemeiat.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2019 apelul declarat de procuror a fost admis, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin.(2) Cod de procedură penală, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care Lotcă Igor a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 171 alin.(3) lit. b) Cod Penal și aplică pedeapsă cu închisoare pe termen de 10 (zece) ani 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Termenul de executare a pedepsei, calculându-se din momentul reținerii, cu includerea în acest termen a perioadei deținerii în arest preventiv de la 23.11.2016 până la 22.03.2017.

10. În motivarea soluției adoptate instanța de apel, analizând probele administrate în cursul de urmărire penală și în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond, cercetate și verificate în instanța de apel, prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, a considerat că acțiunile infracționale ale inculpatului Lotcă Igor cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 171 alin. (3), lit. b) Cod penal - „*tentativă de viol, adică tentativa unui raport sexual săvârșit prin constrângere fizică asupra unui minor în vârstă de până la 14 ani, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra*”.

Instanța de apel, notificând prevederile art. 385 alin. (1), pct. 1)-4), 390, 101 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, a ajuns la concluzia că, instanța de fond a ignorat aceste prevederi legale și eronat a concluzionat despre achitarea inculpatului Lotcă Igor Petru, pe motivul lipsei faptului infracțiunii prevăzute de art. art.27, 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, concluzie contradictorie probelor administrate la caz.

În acest context, Colegiul penal a relatat semnele componenței infracțiunii de viol, și a constatat că, la caz, a fost demonstrat pe deplin, că inculpatul Lotcă Igor a atentat la inviolabilitatea sexuală a lui XXXXX, încercând să o violeze, iar în acest sens confirmative sunt nu doar relatările minorei, care a fost audiată în condițiile speciale, așa cum dictează normele a art. art.109 alin. (5), 110¹ și 111 alin. (2) Cod de procedură penală, ci și a reprezentantului legal al minorei, XXXXX, care a confirmat cele menționate de către minoră, indicând că Lotcă Constantin care este invalid de gradul I, având careva probleme psihice i-a comunicat, că a văzut cum soțul ei Lotcă Igor, a luat-o pe XXXXX de mână, indicându-i acesteia să se ducă în altă odaie, totodată în acel moment a conectat muzica, menționând că soțul ei „a intenționat să-și bată joc de fiică”. Văzând acțiunile fratelui său, Lotcă Constantin a încercat să intervină pentru a o salva pe XXXXX, însă ultimul în coridor i-a aplicat o lovitură cu piciorul, în acel moment XXXXX a început a plânge. Anume Lotcă Constantin i-a comunicat despre cele

întâmplare în luna iunie-iulie anul 2015 peste aproximativ patru zile de la acțiunea dată.

Mai mult ca atât, XXXXX a confirmat faptul că anume după ce a fost inițiată cauza penală pe soțul ei privind violența în familie, XXXXX i-a povestit despre cele întâmplate și anume, în momentul când se afla afară la „cotlon”, unde pregătește mâncarea, soțul a luat-o în odaie și a intenționat să o violeze, să întrețină cu ultima raport sexual. La fel, XXXXX i-a comunicat că în acel moment ea era îmbrăcată într-o pereche de sorți, când a văzut comportamentul tatălui, i-a comunicat acestuia „să se ducă să o cate pe mama ei sau pe altcineva”. Tot XXXXX i-a comunicat, că inculpatul s-a urcat de asupra ei și a început să o sărute pe buze, în acel moment ea a început a plânge și striga, însă soțul i-a comunicat că „tu o să faci dragoste cu mine”, „punându-i mâina sub lenjeria intimă”, după ce pe o perioadă de timp a lăsat-o în pace și ea a ieșit din acea odaie, respectiv inculpatul a luat-o repetat în odaia sa.

De asemenea, instanța de apel a reținut însuși faptul că atât minora XXXXX, cât și mama acesteia XXXXX au comunicat aceste evenimente și martorului Ursuleac Stela, care a indicat că la ea au venit XXXXX și XXXXX și i-au spus că XXXXX a fost agresată sexual de către inculpatul Lotcă Igor XXXXX, care a încercat să întrețină cu XXXXX un raport sexual, însă din cauza că minora s-a împotrivit și la împins pe inculpat, acesta nu și-a dus intenția până la capăt.

Circumstanțele vizate au fost confirmate pe deplin și de reprezentantul legal al minorei Coșleț Irina, care în ședința instanței de apel a susținut că minora după ce a fost adusă a doua oară la Centrul „Pro-Femida”, i-a relatat toate aceste împrejurări, și a confirmat încă odată faptul că Lotcă Igor Petru a încercat să întrețină cu dânsa un raport sexual forțat, deși dânsa nu a dorit și s-a împotrivit acțiunilor tatălui său.

Prin urmare, de către instanța de apel s-a constatat ca fiind pripită concluzia instanței de fond, de referință la nestabilirea de către procuror a zilei și orei concrete când a fost comisă fapta infracțională, în situația în care acest fapt a fost imposibil a se stabili, dat fiind că despre cazul dat s-a comunicat organelor de resort la o perioadă de aproape patru luni, de când a avut loc.

În cazul de față instanța de fond nu a ținut cont de relatările făcute de către reprezentantul legal al minorei XXXXX, care a indicat că a comunicat despre acest fapt procurorului la examinarea cauzei penale pornite conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 201¹ Cod penal, în privința lui Lotcă Igor XXXXX, pe faptul violenței în familie în raport cu XXXXX.

La fel, Colegiul penal a menționat că, acest argument se conține nemijlocit și în relatările minorei XXXXX, care a specificat că tentativa de viol a avut loc în perioada lunilor iunie - iulie anul 2015, după ziua copiilor, iar despre acest fapt i-a spus mamei sale ulterior, din motiv că se temea de tatăl său, care a doua zi după cele comise a întrebat-o dacă tot e normal, mai târziu a mai fost întrebată odată ce a intenționat să-i facă, după ce i-a comunicat că a vrut să o abuzeze sexual, tatăl ei s-a enervat și cu mâina a stricat un geam, motiv din care s-a speriat tare, însă totuși a spus a doua zi unei vecine.

În acest caz, instanța de apel a considerat că stabilirea cu aproximație a timpului comiterii tentativei de viol nu constituie o eroare, și cu atât mai mult nu constituie un

temei de achitare, atâta timp cât în cele din urmă s-a identificat că fapta a fost comisă în perioada lunilor iunie - iulie 2015.

De asemenea, Colegiul penal, a notat că, la caz, s-a stabilit prezența și a laturii obiective, or, profitarea de către inculpat de imposibilitatea minorei XXXXX de a se apăra a fost adeverită pe deplin, în situația în care minora la momentul comiterii faptei avea vârsta de 11 ani, dânsa nefiind în stare singură de a respinge acțiunile inculpatului, cu atât mai mult de a conștientiza deplin urmările acestora. Minora XXXXX a indicat că tatăl ei îi dădea pantalonii jos și-i puneă mâina la organele genitale, în timp ce ea plângea și striga să-i dea pace și la „badea” pentru ajutor, după ce a scăpat de el, a fugit în veceu, respectiv a fost lăsată în pace. Cazul dat a avut loc doar o singură dată, în seara când tatăl ei a intenționat să o abuzeze sexual, el a lovit-o și izbit-o cu capul de perete. În ziua următoare, după ce s-a trezit inculpatul zâmbind a întrebat-o ce s-a întâmplat și ce a intenționat să-i facă, ea în acel moment de frică i-a comunicat că nu a fost nimic.

Circumstanțele expuse de către minora XXXXX au fost confirmate pe deplin și de către reprezentantul legal al acesteia XXXXX, care a indicat că XXXXX a fost în imposibilitatea de a fugi de inculpat din cauză că ultimul nu-i permitea și totodată că acesta să nu-și bată joc de XXXXX cea mai mică. XXXXX i-a mai comunicat că soțul a intenționat să o dezbrace de sorți, în timp ce acesta îi dădea jos, ea cu mâinile îi ridica înapoi. Tot XXXXX i-a comunicat că a fost bătută de inculpat cu palmele în timp ce încerca să o dezbrace, tentativa abuzului sexual a avut loc seara, iar inculpatul se afla în stare de ebrietate. În urma loviturilor aplicate de soț, minora s-a lovit cu capul de perete. XXXXX nu i-a comunicat deodată despre cele întâmplate din cauza că îi era frică de inculpat să nu fie agresată de acesta, comunicându-i „să nu-i spui lui tata”. Cunoaște, că XXXXX XXXXX, a mai povestit despre cele întâmplate unei persoane din mahala pe nume „Serioja”, care în prezent nu mai locuiește în regiunea dată. La fel, XXXXX i-a comunicat și cumătrii sale Ursuleac Stela despre cele întâmplate, în momentul când menționa despre evenimentele petrecute, XXXXX plângea.

De altfel, și martorul Ursuleac Stela a indicat că XXXXX se sfia și nu dorea să-i comunice careva informații, între timp când se afla cu capul în jos, și a menționat că tatăl ei după ce a dus-o în altă odaie a început să pună mâina pe ea și să o mângâie, să-i ridice maioul și-i puneă mâina sub lenjeria intimă, însă expres nu a declarat ce a dorit să-i facă. Tot minora i-a mai comunicat că la solicitarea acesteia de a o lăsa în pace, inculpatul în timp ce-și continua acțiunile sale îi spunea să nu se teamă, că dacă ei o să facă, nu se va mai uda în pat, concretizându-i că nu o minte. Minora a mai menționat, că în acel moment tatăl ei era puțin servit și nu a reușit să-i facă ceva din cauză că ea a fugit de inculpat, după ce l-a împins cu putere.

În cazul de față, instanța de apel a exclus careva dubii la capitolul vizat, în situația în care conform relatărilor pătimitei, dar și a martorilor s-a adeverit pe deplin faptul că în momentul tentativei de viol, pătimita minoră XXXXX, având vârsta de 11 ani, nu era în stare de a se apăra și de a-și exprima voința, din cauza vârstei fragede a acesteia.

În situația dată, s-a reținut că careva temei de a nu lua în considerație declarațiile pății vătămate minore XXXXX de la urmărirea penală, nu s-au identificat, cu atât mai mult că ultima în cadrul urmăririi penale, fiind audiată în condițiile speciale a relatat clar aceste circumstanțe, și nemijlocit a descris consecutivitatea lor, în ordinea în care au avut loc. Iar declarațiile date de către partea vătămată minoră în ședința instanței de

fond și apel, au fost apreciate de către Colegiul penal ca depuse în scopul ameliorării situației inculpatului (tatăl său), din motive de afecțiune față de el, care, conform relatărilor acestuia avea grijă de copii, atât timp cât soția sa, nu se afla acasă, le procura toate lucrurile necesare.

Mai mult ca atât, minora XXXXX a susținut că în timp ce se afla în Centrul „Pro – Femida” a fost vizitată de către „Nadejda”, a doua soție a tatălui său, ultima dată a vizitat-o la data de 18.02.2019.

În același rând, instanța de apel a notat că, conform relatărilor reprezentantului legal al minorei XXXXX, Coșleț Irina, comportamentul minorei acum la moment conform vârstei este ca la adolescenți, deseori se poate enerva ușor, și consideră că poate fi influențată de către o persoană apropiată.

Atestând circumstanțele expuse, instanța de apel a considerat că schimbarea de declarații de către minora XXXXX, a avut loc, suplimentar afecțiunii față de tatăl său, și drept urmare a influenței exercitate asupra sa, pe parcursul examinării acestei cauze penale, considerent pentru care dânsa, cunoscând că pentru această infracțiune este prevăzută o pedeapsă în formă de închisoare, fapt susținut chiar și de către minoră, dânsa a negat faptul tentativei de viol, în vederea neadmiterii tragerii la răspundere penală a inculpatului Lotcă Igor, motiv pentru care instanța de apel a apreciat aceste declarații critic.

De asemenea, instanța de apel a notat că, în speță se constată tentativa de viol, or, conform relatărilor minorei XXXXX, reiese cert că tatăl ei îi dădea pantalonii jos și-i punea mâna la organele genitale în timp ce ea plângea și striga să-i dea pace și la „badea Costea” pentru ajutor, după ce a scăpat de el, a fugit în veceu, respectiv a fost lăsată în pace. Cazul dat a avut loc doar o singură dată, iar în seara când tatăl ei a intenționat să o abuzeze sexual, el a lovit-o și izbit-o cu capul de perete.

Aceste afirmații au fost confirmate pe deplin și de către reprezentantul legal al minorei XXXXX, Coșleț Irina, dar și de către martorul Ursuleac Stela, care au susținut că minora a comunicat aceste circumstanțe, fiind afectată puternic, și având o frică față de tatăl său, intenția căruia în acel moment era anume de a întreține un raport sexual cu dânsa și în acest sens a imobilizat-o, după care în vederea înfrângerii voinței acesteia a lovit-o de câteva ori.

Tot aici, instanța de apel a reținut că, potrivit raportului nr. 332 a - 2016 din 21.04.2016 de expertiză psihiatrică legală ambulatorie, se constată că XXXXX a putut înțelege caracterul și conținutul acțiunilor săvârșite, ea a putut opune rezistență, ceea ce a și încercat să facă; ea nu manifestă predispoziție de a exagera evenimentele produse sau de a expune fantezii despre ele, fapt ce denotă că la momentul audierii acesteia în condiții speciale, minora XXXXX relatat circumstanțele reale, și în ordinea cronologică în care au avut loc.

La fel, instanța de apel a menționat și faptul că, la momentul comiterii faptei infracționale avea vârsta de 11 ani, fapt despre care inculpatul Lotcă Igor XXXXX a cunoscut cu certitudine, acesta fiind tatăl minorei XXXXX.

Totodată, Colegiul penal a considerat greșită concluzia organului de urmărire penală, privind reținerea în acțiunile inculpatului Lotcă Igor XXXXX, a agravantei prevăzute la lit. a) din alin.(3) art. 171 Cod penal, adică - *violul persoanei care se află în grija, ocrotirea, protecția, educarea sau tratamentul făptuitorului*, deoarece potrivit

legislației în vigoare, pentru ca acțiunile persoanei să poată fi calificate potrivit acestor circumstanțe agravante, victima trebuie să se afle în grija, sub ocrotirea, protecția, educarea și tratamentul făptuitorului.

În acest sens, fiind relatată dispoziția de la lit. a) alin.(3) din art. 171 Cod penal, care prevede o serie de modalități în care se pot concretiza raporturile speciale dintre victimă și făptuitor, și anume: - *victima se află în grija făptuitorului* atunci când acesta are obligația contractuală sau morală de a acorda victimei asistență socială, ori, în virtutea relațiilor de rudenie, are îndatorirea legală de a îngriji victima. Îngrijirea presupune obligația de a acorda ajutor și asistență curente unei persoane aflate la nevoie datorită vârstei, stării de sănătate, absenței persoanelor care au această obligație potrivit legii. Au obligații de îngrijire față de victimă, de exemplu, persoanele angajate de particulari pentru îngrijirea unor bolnavi sau bătrâni, personalul de îngrijire din unitățile sanitare sau așezămintele sociale (spitale, sanatorii, azile, internate), etc. deci, persoanele care în temeiul unui contract de prestări servicii, a unui contract de muncă sau a relațiilor de rudenie au îndatorirea de a avea grijă de victimă; - *victima se afla sub ocrotirea făptuitorului*, atunci când ultimul are calitatea de tutore ori de curator în raport cu victima sau când făptuitorul și-a asumat în fapt sarcina de a ocroti și îngriji un minor; - *victima se află sub protecția făptuitorului*, în cazul în care este privată în mod legal de libertate, de exemplu, se află într-o instituție de reeducare, iar cel care a săvârșit violul are obligația de a o păzi și supraveghea; - *victima se afla la educarea făptuitorului*, atunci când acesta face parte din rândul cadrelor didactice sau al personalului pedagogic, fie că este persoană angajată de către părinții victimei, pentru educarea și instruirea acesteia. Obligația de educare revine cadrelor didactice de orice grad și specialitate și personalului didactic auxiliar - pedagog, laborant, bibliotecar, educator, mediator, instructor, meșter (la școlile profesionale), profesorii angajați de particulari pentru educarea copiilor pentru meditații sau lecții (muzică, pictură); - *victima se afla la tratamentul făptuitorului*, atunci când ultimul face parte din personalul medical, aplicând îngrijirea medicală față de victimă în instituțiile medicale sau la domiciliu, de exemplu, medicii, antrenorii de medicină sportivă, supraveghetorii, etc.

Astfel, reieșind din prevederile legale menționate, s-a constatat că, în cauza dată, lipsește semnul calificativ prevăzute la art. 171 alin. (3) lit. a) Cod penal, imputat inculpatului - „*persoană care se află în grija, ocrotirea, protecția, educarea sau tratamentul făptuitorului*”, deoarece nu s-a stabilit circumstanța agravantă în cauză, pentru realizarea căreia este necesar ca între făptuitor și victimă să existe, la momentul săvârșirii faptei, un raport special, fapt ce denotă că organul de urmărire penală, incorect a incriminat inculpatului această circumstanță agravantă (semn calificativ), or, conform materialelor cauzei, partea vătămată minoră XXXXX este XXXXX inculpatului, adică membru al familiei acestuia, semn calificativ prevăzut la art.171 alin. (2), lit. b²) Cod penal, „*violul săvârșit asupra unui membru de familie*”, însă această agravantă, nu i-a fost imputată inculpatului și, în temeiul art.10 Cod penal, nu poate fi reținut în sarcina acestuia.

Reieșind din circumstanțele de fapt expuse supra, instanța de apel a conchis că, din învinuirea inculpatului Lotcă Igor, urmează a fi exclusă agravanta de la lit. a) din alin. (3) a art. 171 Cod penal, deoarece nu și-a găsit confirmare juridică la comiterea violului persoanei care se afla în grija, sub ocrotirea, protecția, la educarea sau

tratamentul făptuitorului, considerând că acțiunile acestuia urmează a fi încadrate juridic în prevederile art. 27, 171 alin. (3) lit. b) Cod penal - „*tentativă de viol, adică tentativa unui raport sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința, săvârșit cu bună-știință asupra unei persoane minore în vârstă de până la 14 ani*”.

Ca urmare, instanța de apel a notat că concluzia reținută la judecarea cauzei în fond, privind achitarea lui Lotcă Igor, din motiv că nu s-a constatat existența faptului infracțiunii de tentativă de viol, nu are o fundamentare faptică și juridică, bine determinată, în situația în care probele administrate de către acuzare sunt destule pentru a concluziona că fapta infracțională există, și că aceasta a fost comisă anume de către inculpat, și anume în circumstanțele constatate în învinuire.

În viziunea instanței de apel criticile cu privire la aprecierea probelor efectuată de instanța de judecată, exprimă opinia obiectivă a apelantului, care are suport legal și temeinic, în sensul de a da o nouă apreciere probelor puse la baza achitării inculpatului Lotcă Igor, în vederea condamnării acestuia.

La judecarea cauzei în instanța de apel s-a ținut cont de împrejurările expuse, fiind respectate prevederile art. 414, 415 alin.(2/1) Cod de procedură penală, fiind verificate și apreciate profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, fiindu-le date o apreciere corespunzătoare cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe, prin prisma art.art.93, 95, 101 Cod de procedură penală, a cercetat amănunțit aspectele învinuirii înaintate, prezența faptului infracțiunii sau lipsa în acțiunile inculpatului a infracțiunii incriminate și a argumentat clar concluziile sale în decizia adoptată în pct.pct.8-9.

Prin urmare, nu au fost acceptate alegațiile avocatului în numele inculpatului, în sensul că achitării acestuia, deoarece nu au fost administrate probe pertinente și concludente, care ar confirma existența faptului infracțiunii de tentativă de viol și culpa inculpatului în săvârșirea faptei penale ce i se impută și în acest sens, instanța de apel a menționat că, față de lucrul judecat de prima instanță, s-a constatat motivarea insuficientă și netemeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului. Deci, lipsește o fundamentare obiectivă pentru menținerea achitării inculpatului, or, alegațiile procurorului și-au găsit confirmare în vedere susținerii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, fiind probat faptul comiterii de către Lotca Igor a faptei prejudiciabile în raport cu XXXXX minoră XXXXX.

În continuare, instanța de apel, conducându-se de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, la stabilirea pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care potrivit art. 16 Cod penal se califică ca infracțiune excepțional de gravă, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care anterior a fost condamnat: prin sentința Judecătoriai Hîncești din 19.01.2004, în baza art. 152 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa închisorii, fiind suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an; prin sentința Judecătoriai Hîncești din 12.10.2011 în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 2 ani închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa închisorii a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 1 an; prin sentința Judecătoriai Hîncești din 04.11.2015, în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ CPP, la 140 ore muncă neremunerată

în folosul comunității; prin sentința Judecătorei Hîncești din 20.11.2015 în baza art. 201/1 alin.(2) lit. a) Cod penal la 2 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, antecedentul penal nu este stins.

La fel, indicând că, la caz nu s-au identificat careva circumstanțe atenuante, din categoria celor indicate la art. 76 alin. (1) Cod penal, iar în calitate de circumstanță agravantă în contextul art. 77 alin. (1), lit. a) Cod penal se reține -„săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate”.

Astfel, instanța de apel a considerat că, față de inculpat, proporțional, echitabil și corect este aplicarea sancțiunii penale sub formă de închisoare, ținând cont de cerințele art. 81 alin. (3) Cod penal, care indică că „mărimea pedepsei pentru tentativă de infracțiune ce nu constituie o recidivă nu poate depăși trei pătrimi din maximumul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod pentru infracțiunea consumată”, și cu aplicarea prevederilor art. 84 alin.(4) Cod penal.

Referitor la solicitarea acuzatorului de stat privind aplicarea pedepsei inculpatului, dat fiind faptul că Lotcă Igor a comis infracțiunea incriminată înainte de pronunțarea sentinței Judecătorei Hîncești din 20 noiembrie 2015, prin care a fost condamnat în baza art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal la 2 ani 6 luni închisoare cu executare și respectiv urmează a include parțial în termenul pedepsei un an de închisoare, stabilindu-i-se definitiv lui Lotcă Igor, pedeapsa de 12 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis, Colegiul penal a respins-o, reieșind din considerentele că pedeapsa aplicată prin sentința indicată mai sus a fost executată de inculpatul Lotcă Igor.

11. Decizia instanței de apel, pronunțată integral la data de 25 aprilie 2019, este atacată, cu recursuri ordinare de către avocatul Holban Ion în numele inculpatului Lotcă Igor, la 21 mai 2019 și de inculpatul Lotcă Igor, la 10 iunie 2019.

11.1. Avocatul Holban Ion în numele inculpatului Lotcă Igor, solicită casarea totală a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie menținută hotărârea primei instanțe de achitare a inculpatului Lotcă Igor de sub învinuirea imputată.

În susținerea solicitării sale invocă ilegalitatea hotărârii instanței de apel, care a ignorat prevederile art. 101 Cod de procedură penală, fiindcă nu a apreciat în modul cuvenit toate probele în ansamblu, ba chiar a dat apreciere critică declarațiilor părții vătămate, care a explicat cu lux de amănunte circumstanțele, care au determinat-o să facă declarații mincinoase în fața organului de urmărire penală și în fața instanței de fond.

La fel, menționează că la baza hotărârii de condamnare au fost puse declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate minore, mama XXXXX, care sunt combătute de însăși partea vătămată, totodată, accentuând și faptul că, XXXXX între timp a fost decăzută din drepturile părintești, fapt care vorbește de la sine despre personalitatea ei, intențiile de rea credință și credibilitatea celor declarate de ea, pe când inculpatul continuat să aibă grijă de XXXXX după cum declara însăși ea.

Partea apărării consideră că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată.

11.2. Inculpatul Lotcă Igor solicită casarea hotărârii instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe de achitare a sa, deoarece nu a săvârșit

infracțiunea imputată lui. Totodată, menționează și faptul că, hotărârea de condamnare a instanței de apel a fost pronunțată în lipsa sa și a celorlalte părți.

La 04.11.2019 inculpatul depune cerere, prin care solicită să-i fie explicat motivul examinării cauzei în anul 2029, indicând că, adresându-se la Curtea Supremă de Justiție i-a fost comunicată data de 07.08.2029 ora 10.00.

12. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează, că acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

12.1. Colegiul lărgit consideră că, alegațiile recurenților în sensul achitării inculpatului Lotcă Igor de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 171 alin.(3) lit. b) Cod penal, sunt nefondate, deoarece analizând decizia atacată, conchide că instanța de apel, la rejudecarea cauzei a ținut cont de prevederile art. 436 alin.(2), (3) Cod de procedură penală și respectând cerințele art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, a adoptat o hotărâre legală și întemeiată, casând **hotărârea primei instanțe de achitare, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, și pronunțată o nouă hotărâre de condamnare a inculpatului Lotcă Igor în baza art. 27, 171 alin.(3) lit. b) Cod penal**, în care s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de procuror, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 10 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Subsidiar, Colegiul penal subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărîrea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c.Finlandei*).

Totodată, instanța de recurs menționează că, în decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 24 iulie 2018, prin care a fost casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2018, care a menținut hotărârea primei instanțe de achitare a inculpatului, și s-a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, sunt expuse detaliat erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. (*pct.8 din prezenta decizie*)

Iar prin decizia instanței de apel de condamnare a inculpatului, atacată de către recurenți aceste erori au fost reparate, constatând că prima instanță eronat a ajuns la concluzia de achitare a inculpatului de sub învinuirea imputată, deoarece nu a administrat probele din speță, prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Prin urmare, decizia contestată este legală și întemeiată, deoarece rejudecând cauza, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de procuror și asupra argumentelor expuse de către partea apărării.

12.2. Referitor la motivele indicate de către inculpatul recurent, precum că hotărârea de condamnare a fost adoptată în lipsa sa și a celorlalte părți, Colegiul lărgit consideră că sunt nefondate, or, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel au fost audiate: partea vătămată minoră XXXXX, reprezentantul legal al minorei, Coșleț Irina și martorul Ursuleac Stela, iar în privința inculpatului Lotcă Igor a fost adoptată încheierea din 23 ianuarie 2019, prin care s-a dispus anunțarea în căutare a acestuia cu aplicare măsurii preventive – obligarea de a nu părăsi țara. (f.d.172-175, 186-188, 189-190, 191-192, vol. II)

În motivarea încheierii indicate supra, instanța de apel a reținut următoarele temeuri de anunțare în căutare a inculpatului Lotcă Igor: „...dânsul nu s-a prezentat la ședințele de judecată în instanța de apel din 28.11.2018, 23.01.2018, deși cunoștea despre data, ora și locul examinării cauzei penale, ultimul fiind prezent la ședințele de judecate din 24.10.2018, 14.11.2018.

Potrivit certificatului nr. 930 din 19.12.2018 eliberat de Primăria c. Bozieni, rl. Hîncești rezultă că Lotcă Igor, cu viză de domiciliu în s. Bozieni, rl. Hîncești la moment nu se află pe teritoriul s. Bozieni.

La fel, din raportul întocmit la data de 19.12.2018 de către IP Hîncești rezultă că au fost efectuate verificări la domiciliul cet. Lotcă Igor și s-a constatat că ultimul nu se află pe teritoriul s. Bozieni, rl. Hîncești.

Totodată, instanța de apel reține că prin încheierea Judecătoriei Hîncești din 28 decembrie 2018 s-a admis demersul procurorului Brăila Natalia cu privire la înlocuirea măsurii preventive. Măsura preventivă a arestului la domiciliu în privința lui Lotcă Igor se revocă. S-a înlocuit inculpatului Lotcă Igor, măsura preventivă - arestul la domiciliu în una mai aspră sub formă de arestare preventivă, care urmează a fi aplicată din momentul reținerii acestuia, cu anunțarea acestuia în căutare.”

Iar la adoptarea deciziei, instanța de apel s-a ghidat de rigorile art. 412 alin. (4), precum și de art. 321 alin. (6) Cod de procedură penală, care prevede că: „Instanța decide judecarea cauzei în lipsa inculpatului din motivele prevăzute în alin.(2) pct.1) numai în cazul în care procurorul a prezentat probe verosimile că persoana pusă sub învinuire și în privința căreia cauza a fost trimisă în judecată a renunțat în mod expres la exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței și de a se apăra personal, precum și se sustrage de la urmărirea penală și de la judecată.” Alin.(2) pct.1) al art. 321 Cod de procedură penală, expres prevede judecarea cauzei în lipsa inculpatului când acesta se ascunde de la prezentarea în instanță.

Astfel, Colegiul lărgit consideră că, soluția instanței de apel privind examinarea cauzei în absența inculpatului Lotcă Igor este întemeiată și legală, iar motivele inculpatului recurent sunt declarative și urmează a fi respinse.

12.3. În ce privește solicitarea inculpatului din 04 noiembrie 2019, de-a fi explicat motivul examinării cauzei în anul 2029, indicând că, adresându-se la Curtea Supremă de Justiție i-a fost comunicată data de 07.08.2029 ora 10.00, Colegiul lărgit

conchide că este o solicitare neîntemeiată, or, potrivit paginii WEB a Curții Supreme de Justiție, la agenda ședințelor Colegiului Penal, în rubrica data ședinței este indicat: „**2019-08-07**”. Ulterior, la 07 august 2019 a fost publicat rezultatul ședinței: „*Trimis pentru judecare Colegiului lărgit pentru data de 05.11.2019, fără citarea părților la proces.*”

12.4. În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursurile ordinare declarate de inculpatul Lotcă Igor și de avocatul Holban Ion în numele inculpatului Lotcă Igor urmează a fi respinse ca inadmisibile.

13. În temeiul art. 434, art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE:

Se resping ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de inculpatul Lotcă Igor și de avocatul Holban Ion în numele inculpatului Lotcă Igor, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2019, în cauza penală în privința lui **Lotcă Igor** XXXXX.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **05 decembrie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor